

LOIS PEREIRO

2011
DÍA DAS LETRAS GALEGAS

AMOR E SANGUE EN CHAPAS

ANDO Á PROCURA DUNHA OLLADA SÚA
QUE ME CONFIRME A FE QUE TEÑO NELA
E AVANZO A CEGAS COA MAIOR FIRMEZA
NOUTRA REBELIÓN XUSTA QUE INTERNA
NUNHA URXENTE ESIXENCIA DE CERTEZAS
PARA ESTE CORAZÓN REBELDE E ZAPATISTA
OBRIGADO A LOITAR POLO EVIDENTE
CUNHA SAREA FURIA
ANTIIGA E SABIA

DÉSDE O AMOR QUE RESISTE O QUE O
REPRIME
CON ELA POR COMPAÑA COMO ANTES
OU EU SÓ BEN ARMADO DE NOSTALXIAS
DEXARÉME INVADIR DE SANGUE MAIA
PARA QUE RETORNE Á SÚA PROPRIA TERRA
OU CONSIGA VIVIR OUTRAS MIL VIDAS
EN LOITA CONTRA O MUNDO
SE É PRECISO
CREBÁNDOLLE O PESCOZO
E DESVIANDO
Á HISTORIA DOS EU CURSO
XUNTO COAS MESMAS VÍCTIMAS
DE SEMPRE

XULLO, 95

CONTRA A MORTE O AMOR QUE VAÍ COMIGO

DOS DÍAS QUE RESERVA PARA MÍN O
DESTINO
CADA UNHA DAS SÚAS NOITES POR VIVER
SERÍA A DERRADEIRA
A ÚNICA ESENCIAL
SE PUIDESE VIVERE A TÍ TAMÉN
TRASNOITADO SOBRE O TEU CORPO EN
CALMA
COHABITANDO Á MÍÑA INEXISTENCIA
SONADO NAS TÚAS NOITES
OU PRORROGADO EN TÍ

XULLO, 95

A PORTA ENTREABERTA

EVA VEIGA

Entre o desbordo e a contención, Lois Pereiro vai dando conta dos días dunha vida que no seu íntimo se dilata, mais se extrema nesa beira última que de cote pode ser a derradeira. Fráxil equilibrio existencial que o poeta sostén como un milagre, como ese grande milagre do mundo que Pimentel dicía verbo da poesía.

E é precisamente o corpo do poema o que se conquista en tan atroz como fascinante batalla.

**E É PRECISAMENTE O
CORPO DO POEMA O
QUE SE CONQUISTA EN
TAN ATROZ COMO
FASCINANTE BATALLA**

**CADA VERSO na poesía
de Pereiro é un paso
máis que dá o
funambulista nesa corda
(...) contra o imposible**

os límites os que esculpen substancialmente as formas da vida, malia que a vida transcende todas as súas formas.

Quizais, como escribiu o pensador Maurice Blanchot, é necesaria a proximidade a ese poder absoluto que é a morte para despojar a través das palabras á figura –sempre vestida– do mundo e propiciar así o encontro coa nudez, ese algo espido que, non obstante, é inapreixable. Essa coisa que me escapa e no entanto vivo dela, segundo Clarice Lispector.

En efecto, cada verso na

OBRA DE ALFONSO COSTA

poesía de Lois Pereiro é un paso máis que dá o funambulista nesa corda –unhas veces tensa e outras frouxa– contra o imposible– Porque o poeta sabe que o Amor e a Arte sobreviven a toda morte.

Amor e Poesía que se for-

xan a partires da experiencia, diríase heroica, dun home que se entrega dende a enfermidade e a nostalgia a facer “desas causas perdidas” unha obra universal da que se desprende, por outra parte, unha enerxía que nos ultrapasa.

libros

Lois Pereiro Poesía completa

ED. DE ANA ACUÑA

Editorial Xerais. Clásicos
Vigo, 2011. 223 páxinas.

■ A editorial Xerais reúne por primeira vez a poesía completa do poeta monfortino Lois Pereiro.

Conversa ultramarina

ED. DE HUGO MARTÍNEZ

Positivas.
Santiago de Compostela, 2010.
118 páxinas.

■ Conversa ultramarina é unha longa carta de Lois Pereiro dirixida a Piedad R. Cabo.

Radigrafía do Abismo

ANTÓN PATIÑO

Espiral Maior. Ensaio
Rutis-Culleredo, 2010.
207 páxinas.

■ Unha visión como do pintor e escritor Antón Patiño sobre a vida do poeta de Monforte de Lemos.

Modesta proposición e outros ensaios

LOIS PEREIRO

Editorial Xerais. Clásicos
Vigo, 2011. 83 páxinas.

■ Un testamento vital dende os textos, artigos e entrevistas que quere rachar cos tópicos sobre Pereiro.

Náufragos do paradiso

LOIS PEREIRO

Editorial Galaxia.
Vigo, 2011. 103 páxinas.

■ Edición da única novela de Lois Pereiro comezada en 1970, e un relato –Insomnio– baseado nela.

Poesía núa e fonda que transforma a angustia en luz que nos guía situándonos nese estado de percepción no que a palabra fai vibrar o silencio; onde o que se di e o que non se di actúan como placas tectónicas a nos comover. E sempre esa greta, esa porta entreaberta por onde entra e sae o desexo que é

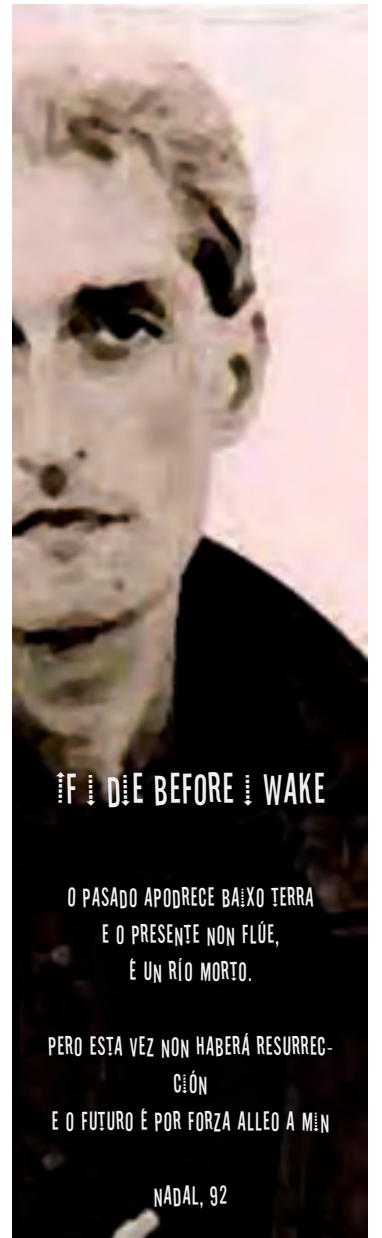
substancia e forza primixenias, que é a esperanza sen outro destino que si mesma: vontade radical de vivir como se cada instante fose o primeiro, nun territorio que a poesía inaugura e funda para o mundo e a súa conciencia, para a súa alma.

Dende o centro mesmo da dor e do amor, Lois Pereiro é

quen de erguer a voz, como un explosivo silencio no cáliz das palabras, sobre a atafegante miseria intelectual e moral que o vai arrasando todo. Porque o poeta monfortino, homenxeado co Día das Letras galegas 2011, lonxe de ficar como vítima da melancolía e da enfermidade, escolleu ser responsable do seu

LONXE DE FICAR como vítima da melancolía e da enfermidade, escolleu ser responsable do seu destino

destino, deixándonos o legado impagable do seu compromiso ético e estético.

libros

Lois Pereiro. Náufrago do paradiso
MARCOS CALVEIRO
Editorial Xerais.
Vigo, 2011. 110 páxinas.

■ Coma un falso guión dun filme imaxinario esta biografía amosa algunha das escenas da vida do poeta monfortino

O negro leite da aurora
J. LUÍS CALVO E CARLOS GEGÚNDEZ LÓPEZ
Toxosoutos.
Noia, 2010. 265 páxinas.

■ Sobre a vida e a obra con limiar de X. M. Pereiro e colaboracións de Xulio Valcárcel, Luís Valle e F. Salinas Portugal

Antoloxía poética
ED. DE DANIEL SALGADO
Editorial Galaxia.
Vigo, 2011. 171 páxinas.

■ Unha completa escolma do poemario de Lois Pereiro a cargo do xornalista, escritor e tradutor Daniel Salgado.

A palabra exacta
ANTÓN LOPO
Editorial Galaxia.
Vigo, 2011. 185 páxinas.

■ Biografía a traveso de amigos e familiares e a relación directa coa música e o cine e a influencia que tivo na súa obra.

Trnsgresión e fragilidade
Un retrato literario de Lois Pereiro
MIGUEL A. MATO FONDO
Edicións Laivento.
2011. 69 páxinas.

■ Profesor e poeta, Mato Fondo pertenceu a xeración dos 80, como Pereiro.

